

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **V. T. T. T.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 14. 6. 2007, č. j. 56 Az 244/2006 - 79,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 14. 6. 2007, č. j. 56 Az 244/2006 - 79, zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-366/VL-10-ZA07-2006, ze dne 24. 7. 2006, a rozhodl dále, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení, a přiznal odměnu tlumočnickovi. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobkyni azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobkyni nevztáhl překážku vycestování podle § 91 téhož zákona.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas blanketní kasační stížnost a požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Kasační stížnost byla k výzvě soudu doplněna podáním ze dne 14. 9. 2007.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná.

S ohledem na ochranu veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob je vhodné připomenout, že stěžovatelce byla soudní ochrana již jednou poskytnuta

individuálním projednáním její věci na úrovni krajského soudu, a to v plné jurisdikci. Další procesní postup v rámci správního soudnictví nezvyšuje automaticky míru právní ochrany stěžovatelky a je podmíněn již zmíněným přesahem vlastních zájmů stěžovatelky.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 933/2006, www.nssoud.cz.

Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí shledal, že o přijatelnou kasační stížnost se může typicky, nikoliv však výlučně, jednat v následujících případech: 1) Kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) Kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně. Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu; 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit tzv. judikatorní odklon. To znamená, že Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně; 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele. O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud: a) Krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu; b) Krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva. Zde je však třeba zdůraznit, že Nejvyšší správní soud není v rámci této kategorie přijatelnosti povolán přezkoumávat jakékoliv pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné. Nevýrazná pochybení především procesního charakteru proto zpravidla nebudou dosahovat takové intenzity, aby způsobila přijatelnost následné kasační stížnosti.

Přijatelnost kasační stížnosti je třeba odlišovat od přípustnosti kasační stížnosti na straně jedné a důvodnosti na straně druhé. Přípustnost (či spíše absence některého z důvodů nepřípustnosti) kasační stížnosti je dána splněním zákonných procesních předpokladů, jako je včasné podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), řádné zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), absence dalších zákonných důvodů nepřípustnosti (§ 104 s. ř. s.), apod. Důvodnost kasační stížnosti na straně druhé je otázkou věcného posouzení kasačních důvodů stěžovatelem uváděných (§ 103 odst. 1 s. ř. s.).

Pokud kasační stížnost splňuje zákonné podmínky procesní přípustnosti, pak je zkoumán přesah vlastních zájmů stěžovatele, tedy její přijatelnost. Jinými slovy, přichází-li stěžovatel s námitkami, o nichž se Nejvyšší správní soud vyslovil již dříve a své rozhodnutí zveřejnil, není nutné, ani efektivní, aby v obdobné věci znovu jednal a rozhodoval, když výsledkem by nepochybně byl stejný závěr. Teprve je-li kasační stížnost přípustná i přijatelná, Nejvyšší správní soud posoudí její důvodnost.

Z výše uvedeného plyne, že v zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu není jenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů kasační stížnosti stanovený § 103 odst. 1 s. ř. s. Zájmem stěžovatele je rovněž uvést, v čem spatřuje přesah svých vlastních zájmů, a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

Zde je nutné uvést, že stěžovatelka žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdila a Nejvyšší správní soud se mohl otázkou přijatelnosti její kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině za použití shora nastíněných kritérií.

Stěžovatelka v doplnění kasační stížnosti označila důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. a namítala, že žalovaný při zjišťování skutkového stavu věci porušil ustanovení § 2 odst. 1, 3 a 4, § 3, § 4 odst. 4, § 7 odst. 1, § 8 odst. 2 a § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 12 a § 14 zákona o azylu, a krajský soud i přesto rozhodnutí žalovaného potvrdil. Krajský soud podle stěžovatelky řízení formalizoval, zkoumal pouze, zda správní spis obsahuje několik vyjmenovaných listin, aniž se relevantním způsobem zabýval jejich obsahem. Soud dále nezkoumal, zda nebylo správní řízení vedeno pouze tím směrem, aby mohla být žádost stěžovatelky zamítnuta. Stěžovatelka zdůraznila, že žadatel o azyl nedisponuje dostatečnými prostředky k prokázání splnění důvodů podle § 12 či § 14 zákona o azylu, přičemž žalovaný znesnadňuje účastníkům řízení unést důkazní břemeno a vyhledává jen ty důkazy, které vedou k zamítnutí žádosti o udělení azylu. Stěžovatelka namítala, že žalovaný (myšleno zřejmě soud) vzal za prokázaná tvrzení uvedená správním orgánem a nezabýval se rozpory mezi důvody uvedenými v žalobě a tím, že stěžovatelka jejich pravdivost při pohovoru ve správním řízení popřela a tvrdila, že je uvedla pod vlivem skupiny, se kterou přicestovala. Odůvodnění rozsudku ve vztahu k neudělení humanitárního azylu označila stěžovatelka za formální a připomněla, že v žalobě uvedla více okolností hodných zvláštního zřetele, jimiž se však žalovaný nezabýval.

K předneseným námitkám Nejvyšší správní soud předesílá, že žádost stěžovatelky o udělení azylu nebyla zamítnuta z důvodů podle § 16 zákona o azylu. Stěžovatelka v průběhu správního řízení uvedla, že do České republiky přicestovala za prací, ve Vietnamu měla ekonomické problémy, nemá ráda komunistický režim a o azyl požádala, aby si legalizovala pobyt. V žádosti vyjádřenou obavu z komunistického režimu a strach, že by ji rodiče mohli prodat jako prostitutku, stěžovatelka v průběhu pohovoru popřela. Jiné důvody stěžovatelka ve správním ani v soudním řízení netvrdila, svou výpověď při pohovoru v podané žalobě nezpochybnila, ani v žalobě nevedla žádné důvody pro udělení humanitárního azylu, jimiž se žalovaný správní orgán nebo soud nezabývaly. Z obsahu žaloby pak ve vztahu ke zjištěnému skutkovému stavu žádné rozpory neplynou, neboť v žalobě žádná obava z komunistického režimu zmíněna není.

Námitka porušení správního řádu, pokud stěžovatelka neuvádí, v čem konkrétně jsou tato porušení spatřována, není způsobila k bližšímu přezkoumání, jak Nejvyšší správní soud vyjádřil např. ve svém rozsudku ze dne 25. 4. 2006, č. j. 5 Azs 277/2005 - 54, www.nssoud.cz, nebo v rozsudku ze dne 4. 7. 2006, č. j. 4 Azs 387/2005 - 66, www.nssoud.cz.

Obecnými námitkami nedostatečných skutkových zjištění bez upřesnění konkrétních pochybení žalovaného se Nejvyšší správní soud zabýval např. ve svém rozsudku ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 112/2004 - 61, www.nssoud.cz, nebo v rozsudku ze dne 27. 10. 2005,

č. j. 1 Azs 174/2004 - 103, www.nssoud.cz. Povinnost správního orgánu zjistit úplně a přesně skutečný stav věci je limitována tvrzeními žadatele o azyl, což Nejvyšší správní soud vyjádřil např. ve svém rozsudku ze dne 26. 2. 2004, č. j. 5 Azs 50/2003 - 47, www.nssoud.cz, nebo v rozsudku ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 24/2003 - 42, www.nssoud.cz.

K námitkám proti postupu krajského soudu Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že rozsah přezkumu správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body, jak Nejvyšší správní soud uvedl např. ve svém rozsudku ze dne 31. 8. 2005, č. j. 6 As 45/2004 - 84, www.nssoud.cz, nebo ve svém rozsudku ze dne 30. 10. 2003, č. j. 5 A 62/2000 - 27, www.nssoud.cz, či ve svém rozsudku ze dne 22. 10. 2003, č. j. 7 Azs 22/2003 - 42, www.nssoud.cz. Otázku nových tvrzení v žalobě Nejvyšší správní soud řešil ve svém rozsudku 29. 10. 2003, č. j. 3 Azs 23/2003 - 61, www.nssoud.cz.

Účelem humanitárního azylu a přezkumem výroků rozhodnutí o této formě azylové ochrany se Nejvyšší správní soud zabýval např. ve svém rozsudku ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, www.nssoud.cz, nebo ve svém rozsudku ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003 - 38, www.nssoud.cz, a rovněž ve svém rozsudku ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48, www.nssoud.cz. Azylovou irelevantnost ekonomických problémů vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, www.nssoud.cz, nebo v rozsudku ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003 - 54, www.nssoud.cz.

Z výše uvedeného je zřejmé, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na všechny přípustné námitky podávané v kasační stížnosti. Za situace, kdy stěžovatelka sama žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdila, Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nepřijatelnou, proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Dospěl totiž k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu